

Arrest

nr. 179 988 van 22 december 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 6 oktober 2016 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 6 september 2016 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlagen 26quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 november 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat F. JACOBS verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienden op 27 juli 2016 een asielaanvraag in. Er werd, op basis van een onderzoek van vingerafdrukken, vastgesteld dat zij reeds eerder in Frankrijk een asielaanvraag indienden.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging verzocht de Franse autoriteiten op 10 augustus 2016 om verzoekers, gelet op de bepalingen van artikel 18.1.d van de verordening nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend, terug te nemen.

1.3. Via een op 18 augustus 2016 gedateerd schrijven willigden de Franse autoriteiten de terugname-verzoeken in.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 6 september 2016 ten aanzien van beide verzoekers een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen, die verzoekers dezelfde dag ter kennis werden gebracht, vormen de bestreden beslissingen.

1.5. Verzoekers ondertekende op 29 september 2016 een verklaring waarin zij aangaven afstand te doen van alle beroeps- en verblijfsprocedures en zij gaven dezelfde dag vrijwillig gevolg aan de bestreden beslissingen.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de partijen om de kosten van het geding ten laste van de tegenpartij te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Verweerder betwist de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen. Uit hetgeen hierna volgt zal blijken dat de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring samen dienen te worden behandeld, aangezien het beroep tot nietigverklaring slechts korte debatten vereist. In die omstandigheden is het niet nodig om de opgeworpen exceptie te onderzoeken.

3.2.1. Verweerder werpt voorts op dat verzoekers niet aantonen dat zij nog enig belang hebben bij het ingestelde beroep. Hij zet uiteen dat verzoekers een verklaring van vrijwillig vertrek ondertekenden en dat zij hierbij uitdrukkelijk afstand deden van alle beroeps- en verblijfsprocedures in België en stelt dat er mag worden aangenomen dat zij in Frankrijk hun asielrelaas konden uiteenzetten ten aanzien van de bevoegde autoriteiten.

3.2.2. De Raad kan slechts vaststellen dat verweerder op correcte gronden betoogt dat verzoekers op 29 september 2016 expliciet schriftelijk hebben aangegeven afstand te doen van *“alle beroep- en verblijfsprocedures in België”* en zijn teruggekeerd naar Frankrijk. Het enkele feit dat verzoekers' raadvrouw op 6 oktober 2016 en derhalve een week nadat voormelde verklaring door verzoekers werd afgelegd alsnog een beroepsprocedure instelde laat de Raad in casu niet toe te concluderen dat verzoekers zouden zijn teruggekomen op hun beslissing om hun procedures die gericht zijn op een verder verblijf in België niet verder te zetten. Ter terechtzitting is immers niet gebleken dat verzoekers na 29 september 2016 nog contact namen met hun raadvrouw om een ander standpunt in te nemen. Het feit dat verzoekers' raadvrouw een schorsingsverzoek instelde dat is gericht tegen beslissingen waaraan verzoekers reeds een week voordien vrijwillig gevolg gaven toont daarenboven aan dat er geen contact meer was tussen verzoekers en hun raadvrouw en dat verzoekers nalieten om hun raadvrouw op de hoogte te stellen van hun beslissing om geen beroepsprocedure in te stellen en te opteren voor een verdere behandeling van hun asielaanvraag in Frankrijk.

Verzoekers hebben door hun handelen aangegeven geen belang te hebben bij het ingestelde beroep. Deze vaststelling volstaat om het beroep als onontvankelijk af te wijzen. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet namelijk enkel voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

De opgeworpen exceptie is gegrond.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend zestien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK